

Ne potrebujemo več časa. Potrebujemo akcijo!

Kako gre, me je nedavno vprašal visok slovenski uradnik, politik. Gre, dobro. Kako dobro? Pravzaprav še nikoli bolje. Če od leta 2008 naprej odštejemo, ki je bilo rekordno, vse tiste, ki so propadli, potem smo že mnogo nad takratnim rekordom. Kljub temu, da je BDP še vedno nekaj nižji. Podjetja ustvarjajo več, več izvozijo, so manj zadolžena, več je razvoja in dodane vrednosti. Skratka, ti, ki so ostali, so dobri. Slovenija še nikoli ni bila tako podjetniško uspešna.

Zakaj nas (vladajoče politike) potem nič ne pohvalite, se mi je pridušal?

No, sem rekel, imaš res občutek, da nimamo argumentiranih zamer? Kaj pa ste uresničili od svojih predvolilnih obljub? Imamo kaj manjše davke, manj birokracije, več transparentnosti pri javnem denarju, več podpore razvoju? Imate res vi kaj zasluge, da več izvozimo, da so podjetja uspešnejša? Kaj pa ste naredili, spremenili, da si lahko lastite zasluge za boljše rezultate?

No, je rekel, ne moreš mimo stabilnosti, ugleda države, obrestnih mer ... Ok, umirili ste konja, stabilnost je večja, ampak še vedno podobna kot npr. na Poljskem ali Slovaškem, kamor investitorji vstopajo na velika vrata, Slovenije pa se izogibajo. Vendar pa imamo v Sloveniji še vedno razmere, ki kar kličejo pa akciji. Po politični akciji. Pa ne le v gospodarstvu. Od neskončnih čakalnih dob v zdravstvu do katastrofalne infrastrukture. Da razmer v pravosodju, kjer se tajkuni in davčni utajevalci smejejo v brk javnostim in pravni državi, niti ne omenjam.

Problem politikov je, da hitro pozabijo na obljube, na svoj program. Na začetku, ko zmagajo na volitvah, ko pridejo na oblast, najprej uporabijo svojo novo moč, da prikažejo, kako je bilo prej, pred njimi, vse narobe. Potem malo pokombinirajo, premeta-vajo zaposlene, procesov pač ne, in kmalu začnejo uporabljati svojo moč za promocijo ... novega. Kar pa je le nova maska. Sprememb, ki bi res spremenile poslovno okolje, pač nikakršnih.

Koliko časa je potrebno za temeljite spremembe? Je en mandat politične prevlade ene struje premalo? Je politika v Sloveniji zaradi narave volilnega sistema sama svoj ujetnik, ki jo obvladujejo sindikati javnega sektorja, brez vizije in z neprikrito težnjo po vzpostavitvi novega - starega družbenega sistema?

Ves svet se ubada s številnimi podobnimi dilemami. Naj kar naravnost povem. V Sloveniji politične elite na te dileme nimajo pravih odgovorov. Ampak, ne glede na to, se vmes, vsak dan, dogaja globalno gospodarstvo. In tu se naši gospodarstveniki držijo zelo dobro, ne da bi jim okolje pri tem kaj prida pomagalo. In ti naši sporočajo, ja, res nam gre bolje, vendar vas to ne odvezuje od tega, da boljše ukrepate, boljše vodite našo državo. Začenši z davčno reformo, kjer minister s piarjem in lobiranjem skuša prikriti, da vlada ni sposobna izpeljati potrebnih reform, ki bi omogočile na koncu tudi davčno razbremenitev.

In kaj predlagaš, me je izzval omenjeni politik. Čisto preprosto in enostavno, da si pripravite konkreten načrt, z merljivimi kazalci (ki ne bo končal tako neslavno kot Pahorjev semafor), in začnete spremembe uresničevati. Ker smo ljudje pripravljeni podpreti spremembe. Zdravstvena in davčna reforma sta zadnji dokaz za to. Nihče ni zadovoljen z obstoječim stanjem. Spremembe so se najprej pripravljale prepočasi, potem pa so sledile napovedi, da pravih sprememb niti ne bo. Da bomo dobili višje davke in obdržali zdravstveni sistem, kot ga imamo, nepregledno organiziran in z vse nižjimi standardi storitev.

V Sloveniji ne potrebujemo več časa, temveč več akcije. gg

V Sloveniji politične elite nimajo pravih odgovorov na dileme, ki jih ustvarja globalna ekonomija. Ampak, ne glede na to, se globalno gospodarstvo vsak dan dogaja. In tu se naši gospodarstveniki držijo zelo dobro, ne da bi jim okolje pri tem kaj prida pomagalo.

Samo Hribar Milič
Generalni direktor GZS

Foto: Barbara Reya